

รางวัลซีไรต์

รายวิชาการวรรณกรรมปัจจุบัน ชั้นม.2

ครูสุตารัตน์ บรรณาสังก์

ที่มารางวัลซีไรต์

ซีไรต์ ทับศัพท์มาจากคำว่า **S.E.A. Write** ซึ่ง
ย่อมาจาก **SouthEast Asian Writers**
Awards หมายถึง รางวัลวรรณกรรมที่มอบให้แก่นักเขียน
10 ประเทศอาเซียน ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว
มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

ที่มารางวัลซีไรต์

ซีไรต์ มีชื่อเต็มในภาษาไทย คือ “รางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน” แต่มักจะเรียกย่อ ๆ ว่า “รางวัลซีไรต์” อันเป็นชื่อซึ่งรู้จักกันทั่วไปในวงการประพันธ์ของประเทศไทย

ทำเนียบรางวัลซีไรต์

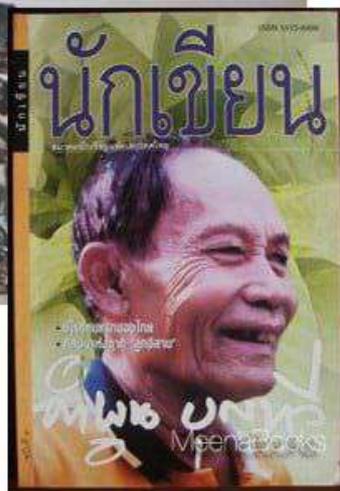
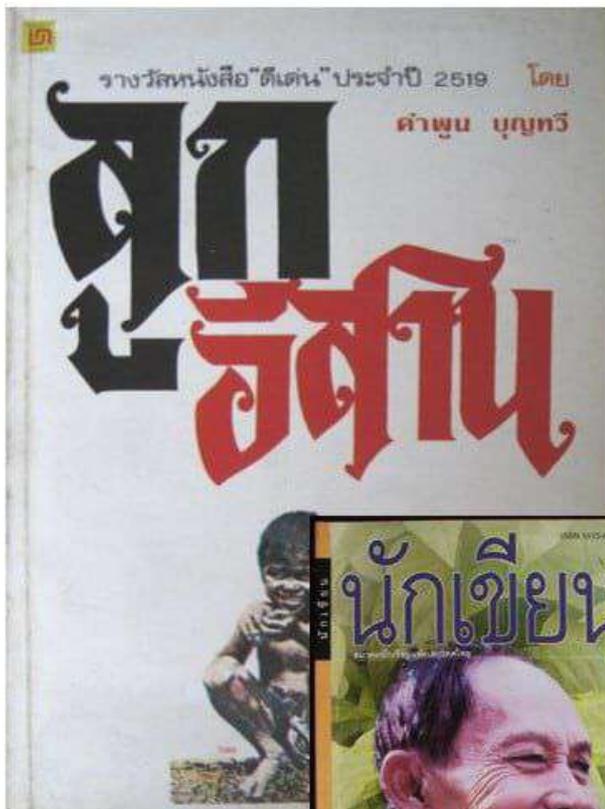
ปี พ.ศ.	ชื่อหนังสือ	ผู้แต่ง	ประเภท
2563	คืนปีเสือและเรื่องเล่าของสัตว์อื่น ๆ	จเด็จ กำจรเดช	เรื่องสั้น
2562	ระหว่างทางกลับบ้าน	อังคาร จันทาทิพย์	กวีนิพนธ์
2561	พุทธศักราชอัสตง กับทรงจำของทรงจำ ของแมงกุกหลาบดำ	วีรพร นิติประภา	นวนิยาย
2560	สิงโตนอกคอก	จิตนันท์ เหลืองเพียรสมุท	เรื่องสั้น
2559	นครคนนอก	พลัง เที่ยงพิรุฬห์	กวีนิพนธ์
2558	ไล่เดือนตาบอดในเขาวงกต	วีรพร นิติประภา	นวนิยาย
2557	อสรพิษ	แดนอรัญญา แสงทอง	เรื่องสั้น
2556	หัวใจห้องที่ห้า	อังคาร จันทาทิพย์	กวีนิพนธ์
2555	คนแคระ	วิภาศ ศรีทอง	นวนิยาย
2554	แคดเจ้ารื้อนเกินกว่าจะนั่งจับกาแฟ	จเด็จ กำจรเดช	เรื่องสั้น
2553	ไม่มีหญิงสาวในบทกวี	ชะกาธิย์ยา อมตยา	กวีนิพนธ์
2552	ลับแล แก่งคอย	อุทิศ เหมาะามูล	นวนิยาย
2551	เราหลงลืมอะไรบางอย่าง	วีชระ สุจจะสารสิน	รวมเรื่องสั้น
2550	โลกในดวงตาของข้าพเจ้า รวมบทกวีร่วมสมัย	มนตรี ศรีรงค์	กวีนิพนธ์
2549	ความสุขของกะทิ	งามพรรณ เวชชาชีวะ	นวนิยาย

ทำเนียบรางวัลซีไรต์

ปี พ.ศ.	ชื่อหนังสือ	ผู้แต่ง	ประเภท
2548	เจ้าหญิง	บินหลา สันกาลาคีรี	เรื่องสั้น
2547	แม่น้ำรำลึก	เรวัตร์ พันธุ์ทิพัฒน์	กวีนิพนธ์
2546	ช่างสำราญ	เดือนวาด พิมวนา	นวนิยาย
2545	ความน่าจะเป็น	ปราวดา หยุ่น	เรื่องสั้น
2544	บ้านเก่า	โชคชัย บัณฑิต	กวีนิพนธ์
2543	อมตะ	วิมล ไทรนันทน์	นวนิยาย
2542	สิ่งมีชีวิตที่เรียกว่าคน	วินทร์ เลียววาริณ	เรื่องสั้น
2541	ในเวลา	แรคำ ประโดยคำ	กวีนิพนธ์
2540	ประชาธิปไตยบนเส้นขนาน	วินทร์ เลียววาริณ	นวนิยาย
2539	แผ่นดินอื่น	กนกพงศ์ สงสมพันธุ์	เรื่องสั้น
2538	ม้าก้านกล้วย	โพธิ์รินทร์ ชาวงาม	กวีนิพนธ์
2537	เวลา	ชาติ กอบจิตติ	นวนิยาย
2536	ครอบครัวกลางถนน	ศิลา โคมฉาย	เรื่องสั้น
2535	มีอนันต์สาว	ศักดิ์สิทธิ์ มีถมลิบ	กวีนิพนธ์

ทำเนียบรางวัลซีไรต์

ปี พ.ศ.	ชื่อหนังสือ	ผู้แต่ง	ประเภท
2534	เจ้าจันทร์หม่อม : นิราศพระธาตุอินทร์แขวน	มาลา คำจันทร์	นวนิยาย
2533	อัญมณีแห่งชีวิต	อัญชัน	เรื่องสั้น
2532	ใบไม้ที่หายไป (ฉบับปรับปรุง)	จิระนันท์ พิตรปรีชา	กวีนิพนธ์
2531	ดั่งสูง ชุงหนัก	นิคม อายยวา	นวนิยาย
2530	ก้อกองทราย	ไพฑูริย์ ธีธัญญา	เรื่องสั้น
2529	ปณิธานกวี	อังคาร กัลยาณพงศ์	กวีนิพนธ์
2528	ปูนปิดทอง	กฤษณา อโศกสิน	นวนิยาย
2527	ขอยเดียวกัน	วราณีข จรุงกิจอนันต์	เรื่องสั้น
2526	นาฏกรรมบนลานกว้าง	คมทวน คันธนู	กวีนิพนธ์
2525	คำพิพากษา	ชาติ กอบจิตติ	นวนิยาย
2524	ขุนทอง...เจ้าจะกลับมาเมื่อฟ้าสว่าง	อัศศิริ ธรรมโชติ	เรื่องสั้น
2523	เพียงความเคลื่อนไหว	เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์	กวีนิพนธ์
2522	ลูกอีสาน	คำพูน บุญทวี	นวนิยาย

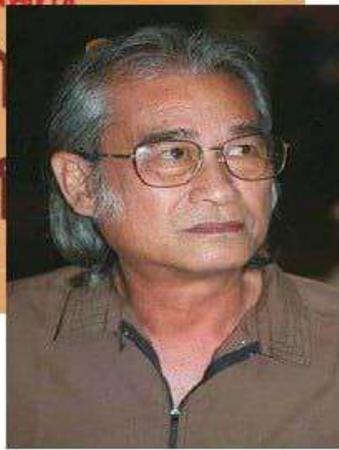
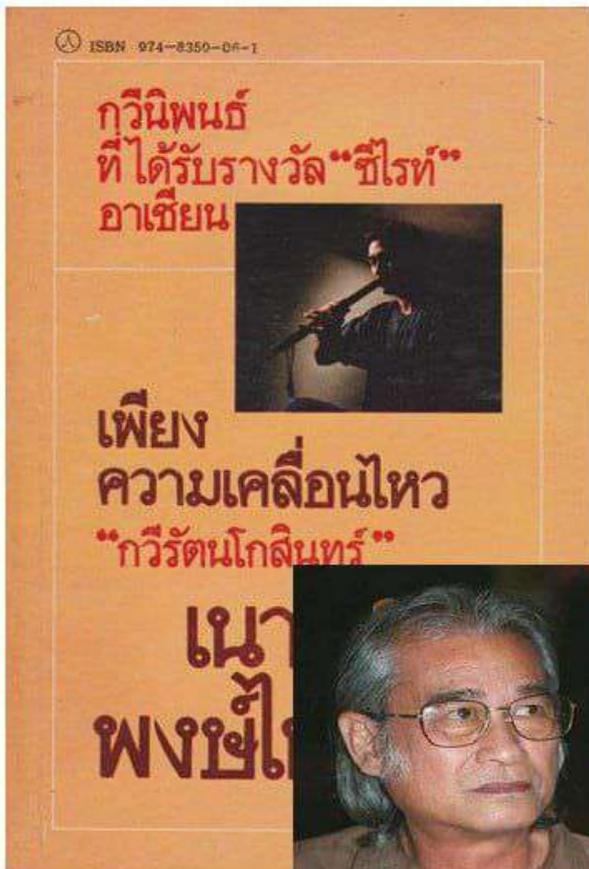

เรื่อง : ลูกอีสาน

ผู้แต่ง : คำพูน บุญทวี

ปีที่ได้รางวัล : ๒๕๒๒

บรรณานิต์ศน์ : เป็นนวนิยายที่สะท้อนชีวิตของชาวอีสาน เล่าเรื่องราวขนบธรรมเนียม ประเพณี ความเชื่อของชาวอีสาน โดยผ่านเด็กชายคุณ การเรียนรู้ที่จะอดทนเพื่อเอาชนะ ความยากแค้นตามธรรมชาติ เคารพระบบอาวุโสและความเอื้ออารีที่มีให้กันในหมู่คณะ

เรื่อง : เพียงความเคลื่อนไหว.

ผู้แต่ง : เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

ปีที่ได้รางวัล : ๒๕๒๓

บรรณานิตยสาร : เป็นกวีนิพนธ์บทร้อยกรอง

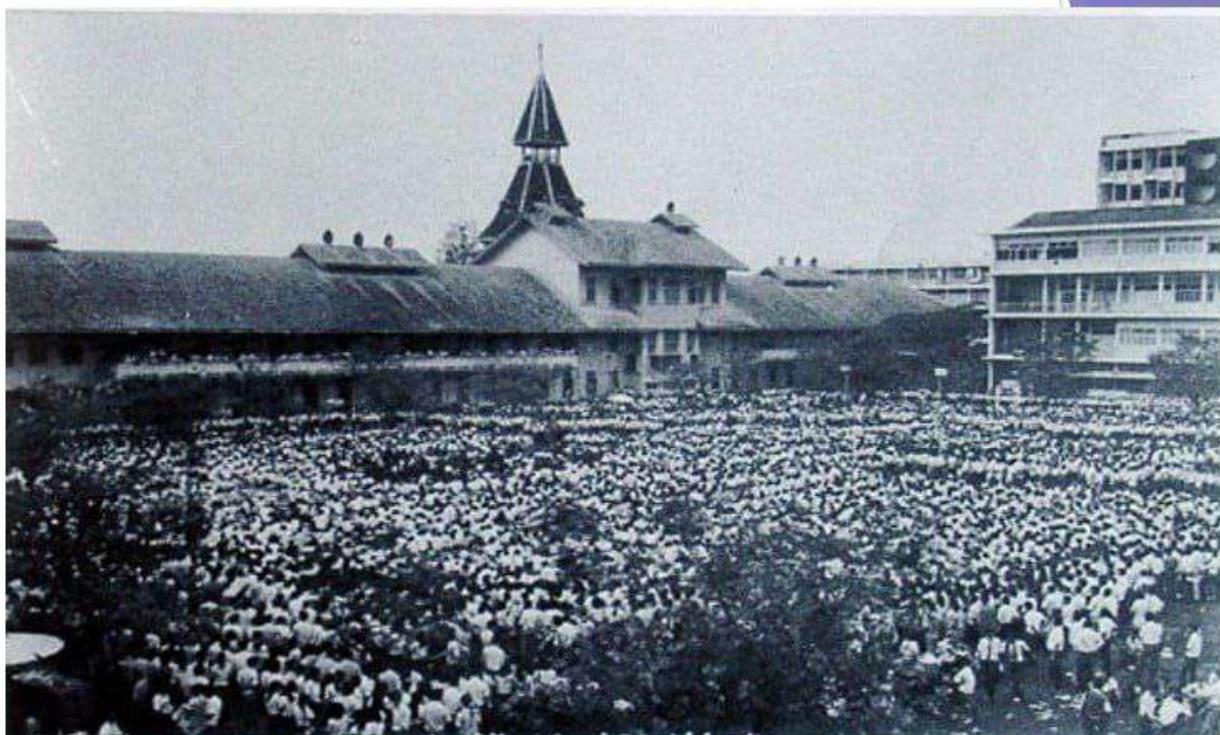
เนื้อหากล่าวถึงเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 ซึ่ง

นักศึกษาประชาชนได้เรียกร้องรัฐธรรมนูญและ

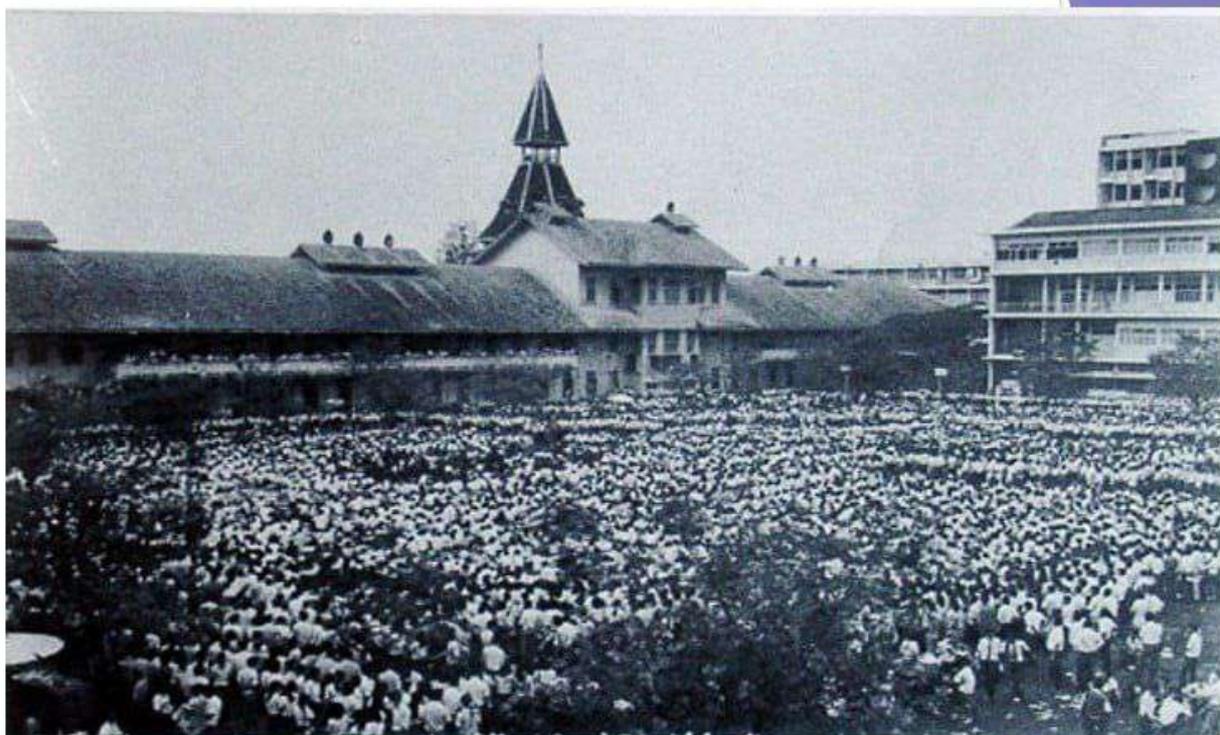
ขยายตัวเป็นการเคลื่อนไหวด้านต่างๆ

บางเรื่องเล่าชีวิตชนบท / สงคราม แสดงออกถึง

อารมณ์ แนวคิด และทัศนคติต่อสังคม

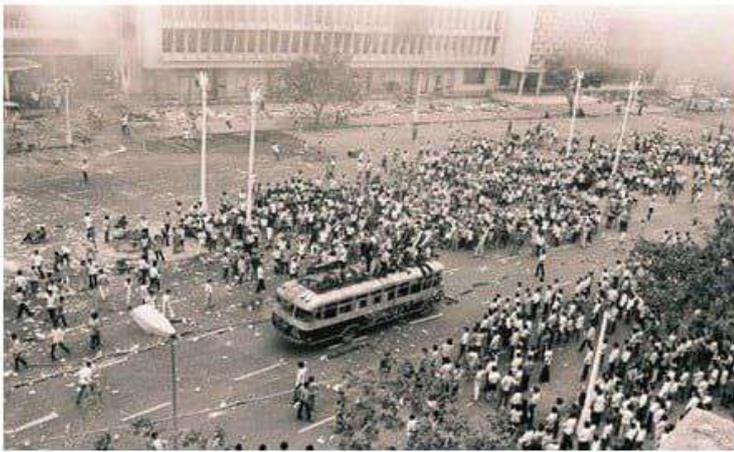

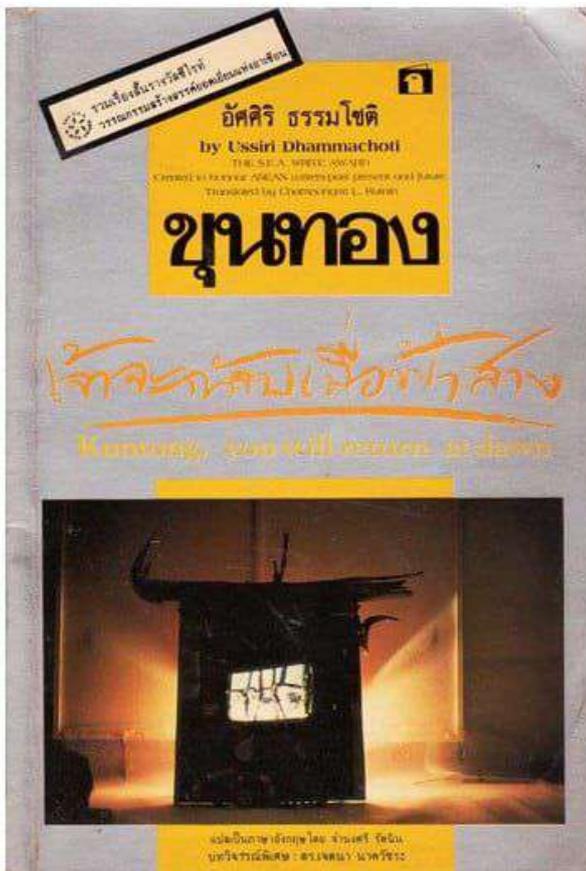
พั่งมมหาชนในสนามฟุตบอล มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ก่อนเดินขบวนวันที่ 13 ตุลาคม

ปลั่งมหาชนในสนามฟุตบอล มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ก่อนเดินขบวนวันที่ 13 ตุลาคม

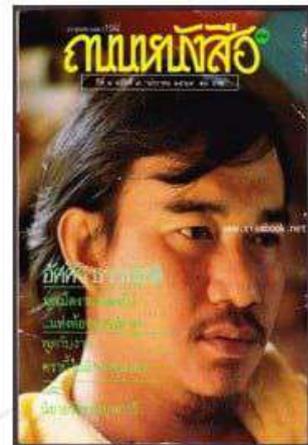

เรื่อง : ขุนทองเจ้าจะกลับเมื่อฟ้าสว่าง

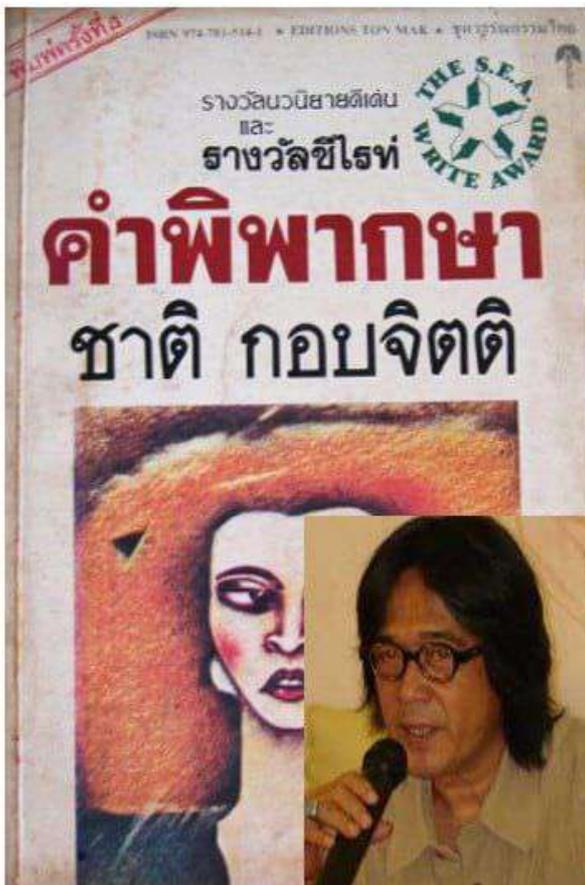
ผู้แต่ง : อัคริธิ ธรรมโชติ

ปีที่ได้รางวัล : ๒๕๒๔

บรรณานิตยสาร : เป็นรวมเรื่องสั้น ผู้เขียนได้รับ
แรงกระตุ้นจากเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519
เป็นช่วงที่มีการประกาศ ให้ผู้ที่หลบหนีเข้าป่า
กลับมารายงานตัว เนื้อหาส่วนใหญ่มีแนวทาง
วรรณกรรมเพื่อชีวิต ความกดดันและขัดแย้งทาง
การเมือง

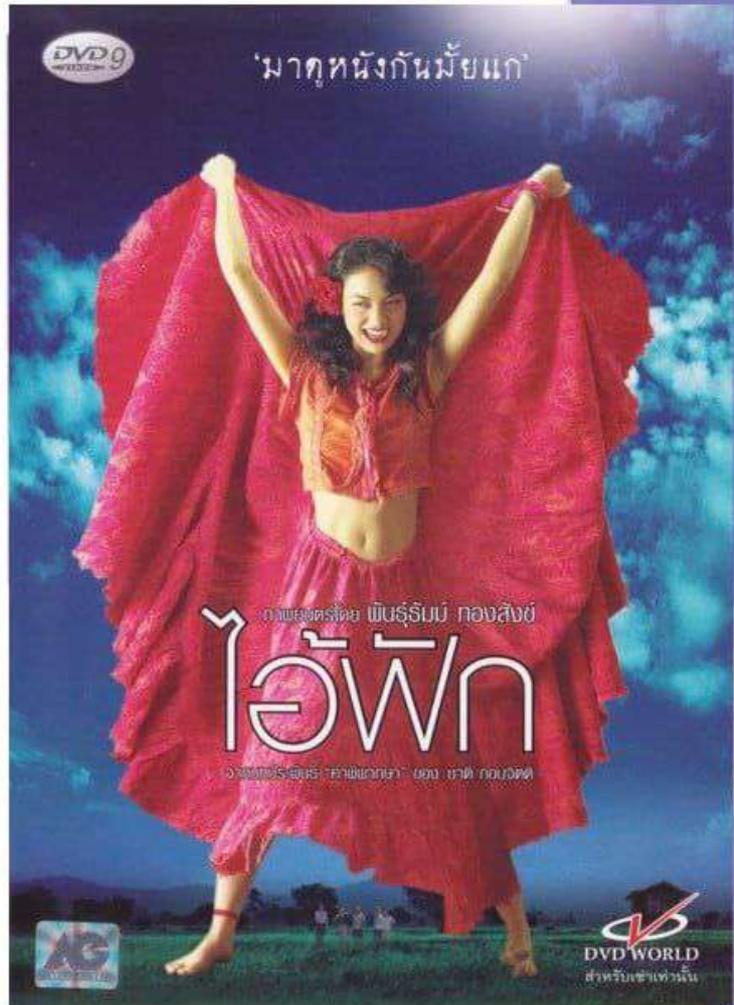
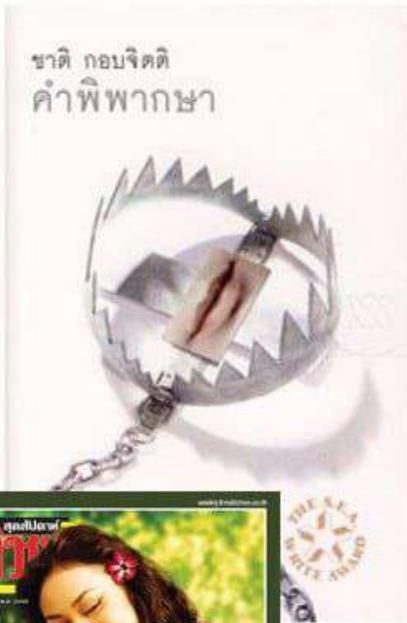

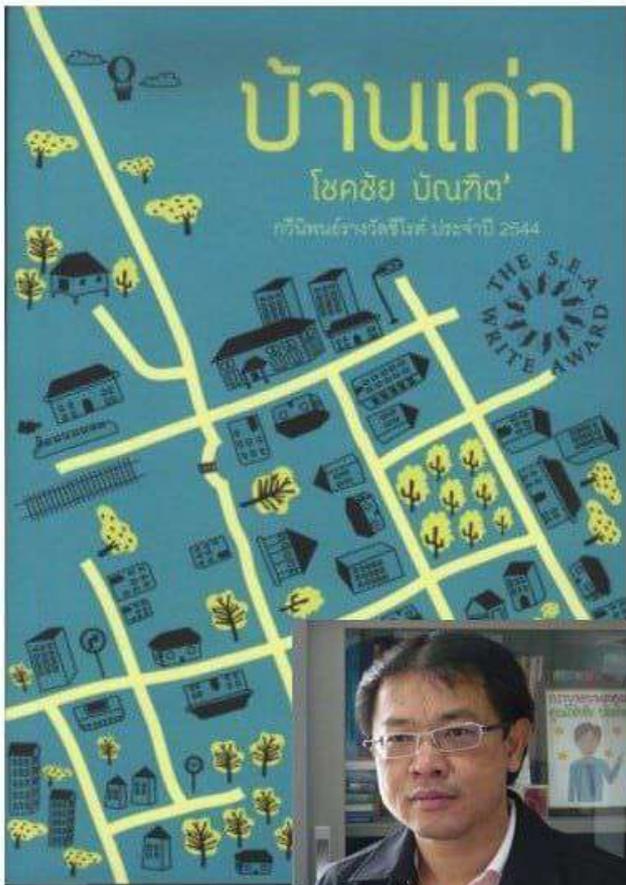
เรื่อง : คำพิพากษา

ผู้แต่ง : ชาติ กอบจิตติ

ปีที่ได้รางวัล : ๒๕๒๕

บรรณานิทัศน์ : เป็นนวนิยายเสนอเรื่องราวของคนที่เป็นเหยื่อของความเชื่อ คำพิพากษาของสังคม ไม่ว่าเรื่องนั้นจะเป็นความจริงหรือไม่ก็ตาม ส่งผลให้ต้องอ้างว้าง โดดเดี่ยว ทุกข์ทรมานทั้งร่างกายและจิตใจ มีפקเป็นตัวเองของการดำเนินชีวิต ปัญหารุมเร้าพักมากมาย จึงหนีจากโลกของความเป็นจริงสร้างโลกใหม่ ท้ายสุดเขาได้รับอิสรภาพ คือ ความตาย

เรื่อง : บ้านเก่า

ผู้แต่ง : ช็อคชัย บัณฑิต

ปีที่ได้รางวัล : ๒๕๔๔

บรรณานิต์ศน์ : บ้านเก่า เป็นบทกวีนิพนธ์

สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตคนในชนบทที่กำลัง

เปลี่ยนแปลงไปพร้อมกระแสบริโภคนิยมและ

เทคโนโลยีสมัยใหม่ ความแตกต่างระหว่างสังคม

เมืองและชนบทรวมถึงคุณค่าทางจิตใจและคุณค่า

ทางวัตถุที่กำลังเป็นปัญหาหลักที่สำคัญ โดย

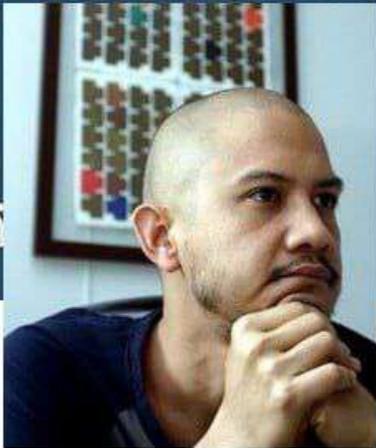
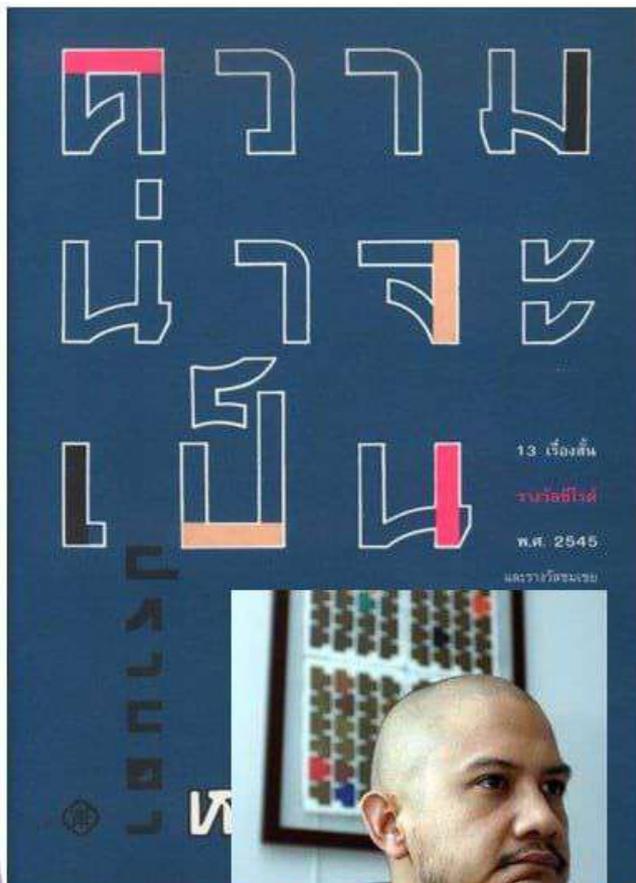
ผ่านทางบทกวีที่สะท้อนสภาพสังคมและการ

ดำเนินชีวิตประจำวัน ซึ่งผู้แต่งได้พบเห็นมาโดย

เปรียบเสมือนภาพบ้านหลังเก่า ๆ ที่ค่อย ๆ เลือน

หายไปเนื่องจากกระแสบริโภคนิยมและ

เทคโนโลยีสมัยใหม่

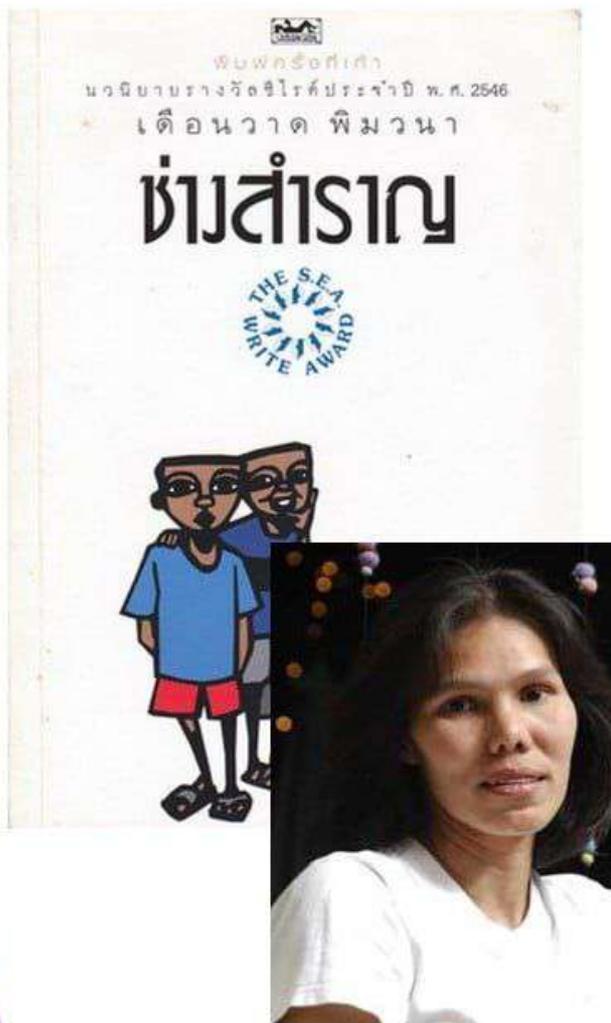

เรื่อง : ความน่าจะเป็น

ผู้แต่ง : ปราปดา หุ่ยน

ปีที่ได้รางวัล : ๒๕๔๕

บรรณานิทัศน์ : ความน่าจะเป็นเป็นหนังสือรวบรวมเรื่องสั้น ที่ผู้เขียนมองโลกในมุมกลับสะท้อนภาพผู้คน และสังคมในจินตนาการ ออกมาด้วยสำนวนภาษาลุ่มลึก กวนอารมณ์ แสบๆ คันๆ เป็นตัวแทนของคนรุ่นใหม่ที่กำลังอ้างคำถาม พร้อมตั้งคำถามไว้มากมายที่คนทั่วไปไม่เคยถามแต่ละคำถามเป็นคำถามที่ผู้คนไม่เคยคิดที่จะตอบ แสดงให้เห็นว่าเขาเป็นคนช่างคิด คิดในมุมมองที่แตกต่างไปจากคนอื่น จนทำให้รู้สึกว่าคุณคำถาม จากแง่คิดของเขาส่วนนี้ “ความน่าจะเป็น” ทั้งสิ้น

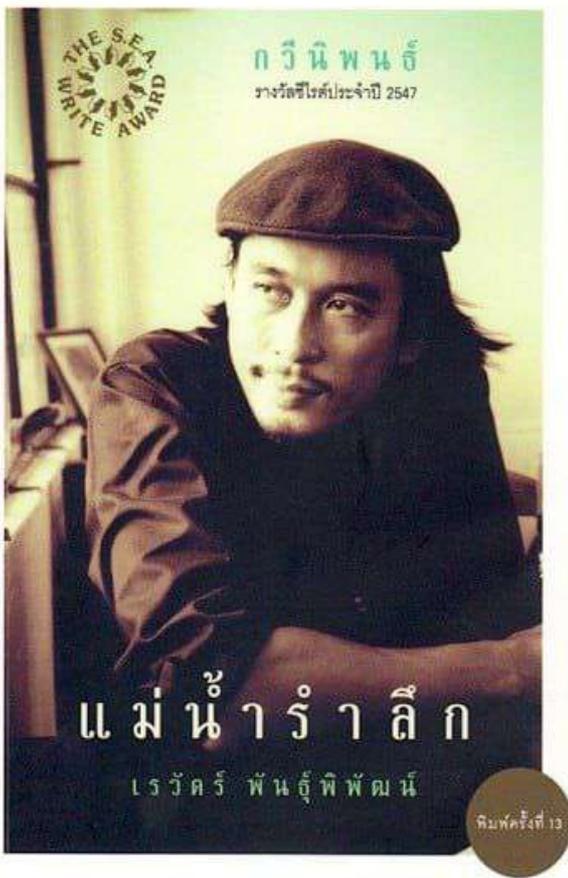

เรื่อง : ช่วงสำราญ

ผู้แต่ง : เดือนวาด พิมวนา

ปีที่ได้รางวัล : ๒๕๔๖

บรรณานิต์ศน์ : เป็นนวนิยายแสดงภาพชีวิต
ของเด็กบ้านแตกคือเด็กชายกำพล ช่วงสำราญ ที่
ถูกทอดทิ้งในชุมชนห้องแถวคุณแม่ทองจันทร์
เพราะแม่มีชู้ พ่อหอบน้องเงียบหายไป กำพล
ต้องกลายเป็นเด็กจรจัด เข้าบ้านโน้นออกบ้านนี้
มีผู้ปกครองหลายคน ดังนั้นเนื้อหาของเรื่องส่วน
หนึ่งจึงเป็นเรื่องของชาวบ้านที่ชอบยุ่งเรื่องของ
เพื่อนบ้าน แต่ความเป็นจริงแล้ว ลักษณะนี้เป็น
รากเหง้าทางวัฒนธรรมไทย แม้จะเป็นการยุ่ง
สอดรู้สอดเห็น แต่ก็แฝงไปด้วยความเอื้ออาทร
ที่มีต่อเด็กชายคนนี้

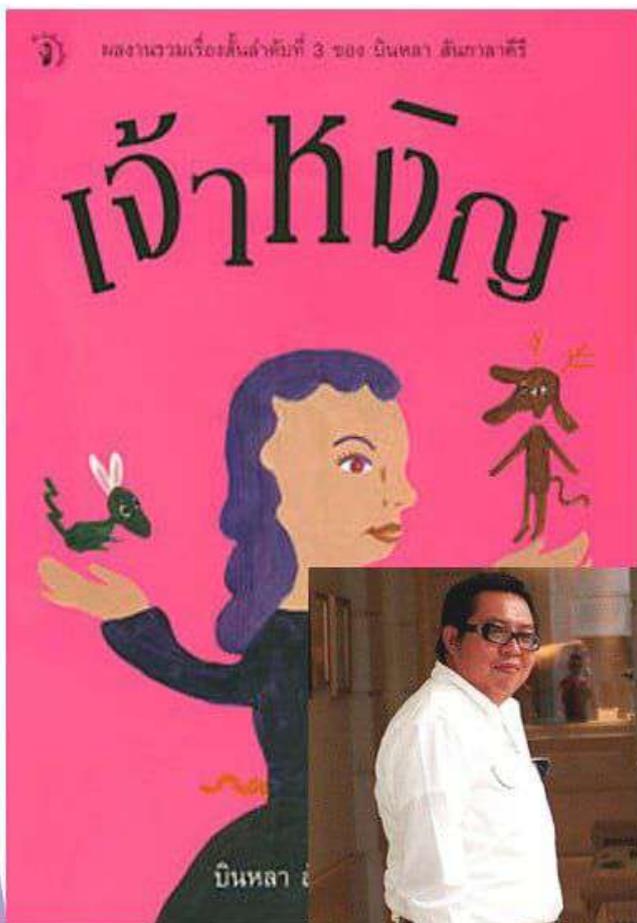

เรื่อง : แม่น้ารำลึก

ผู้แต่ง : เรวัตร์ พันธุ์พิพัฒน์

ปีที่ได้รางวัล : ๒๕๔๗

บรรณานิทัศน์ : กวีนิพนธ์ที่นำเสนอภาพชีวิตของการย้อนความคิดของชายชรา กลับไปสู่ชีวิตช่วงในวัยเยาว์ โดยรำลึกย้อนผ่านสถานที่ ผู้คน เหตุการณ์ และสรรพสิ่งรอบตัวให้ภาพที่สร้างขึ้นจากจินตนาการ และประสบการณ์ เล่าถึงเรื่องราวความฝัน ความจริง ความสุข ความขัดแย้งที่กลมกลืนมีเอกภาพ มีภาพชีวิตในวัยเยาว์เป็นปฐมบท และสรุปปิดฉาก ในปัจฉิมบท ซึ่งเป็นภาพของชายชราบนเก้าอี้โยกกรรมระเบียงที่บ้านชาน้ำในเวลาพลบค่ำ

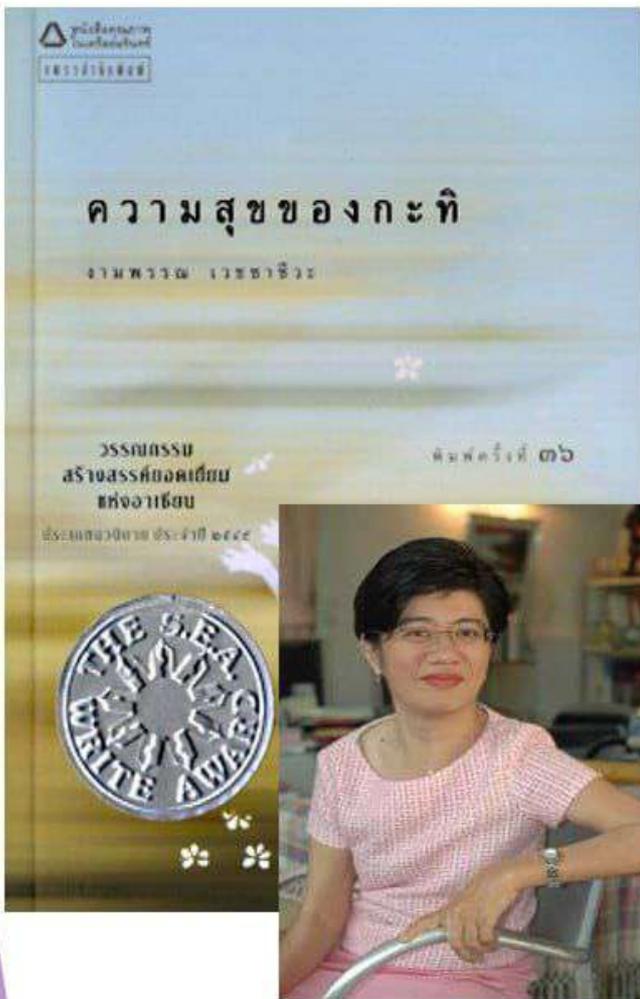

เรื่อง : เจ้าหญิง

ผู้แต่ง : บินหลา สันกาลาคีรี

ปีที่ได้รางวัล : ๒๕๔๘

บรรณานิตยสาร : เรื่องสั้น 8 เรื่อง อาจอ่านแยกกันเป็นเรื่อง ๆ แต่ด้วยการเรียงร้อยเข้าด้วยกัน ทำให้กลายเป็นเรื่องสั้น ในเรื่องยาว เป็นนิทานซ้อนนิทาน ที่เรื่องต้นกับเรื่องท้ายมาบรรจบกันอย่างแนบเนียน ผู้ประพันธ์สร้างตัวละครหลากหลาย ทั้งคน สัตว์ สิ่งของ แบบนิทานเปรียบเทียบ ที่อุดมด้วยสีสันรวมทั้งการเล่นคำ โดยเฉพาะชื่อ “เจ้าหญิง” ที่สื่อความหมายนับและอารมณ์ขัน มีลีลาภาษาที่รุ่มรวยด้วยโวหาร ไร่จินตนาการและความคิด

เรื่อง : ความสุขของกะทิ

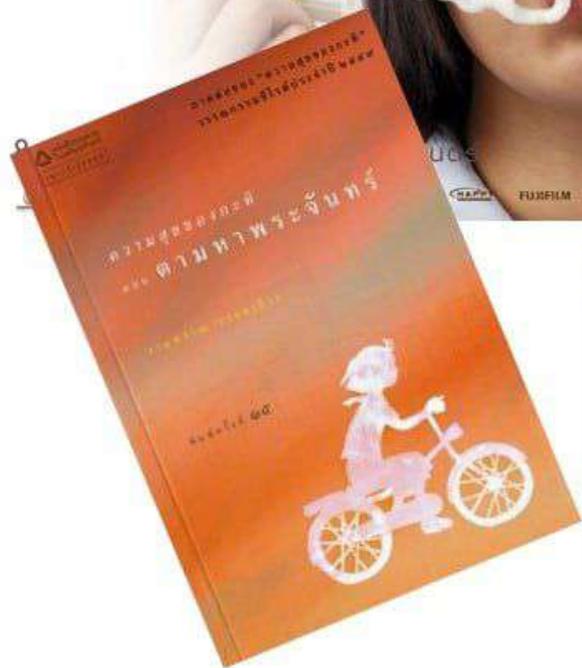
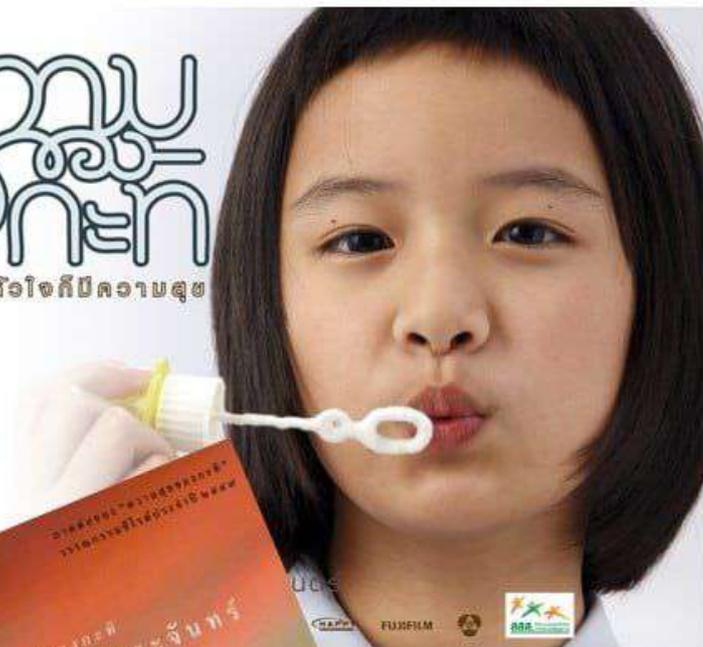
ผู้แต่ง : งามพรรณ เวชชาชีวะ

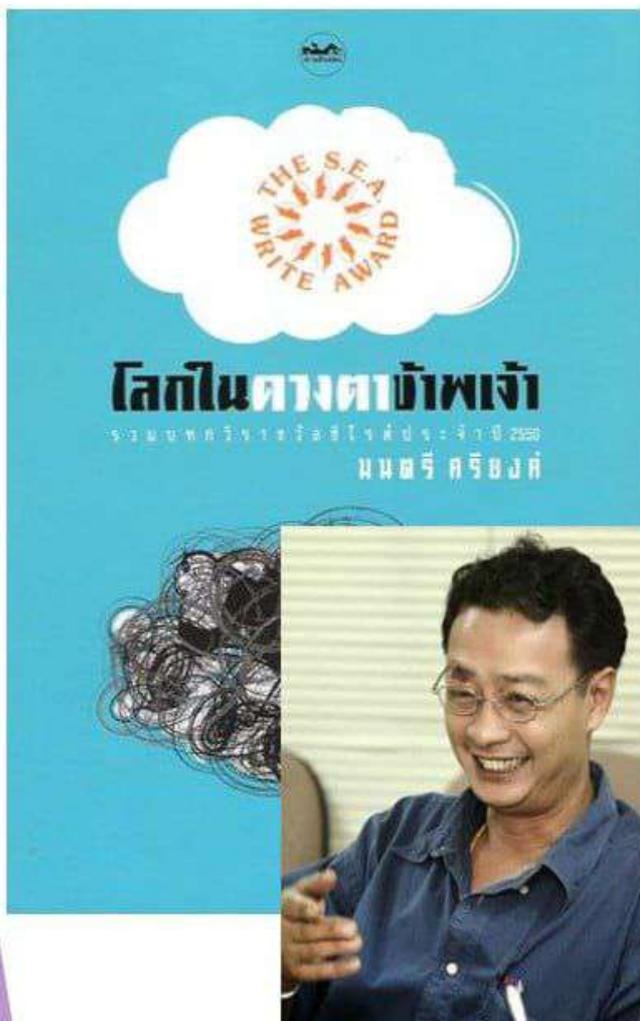
ปีที่ได้รางวัล : ๒๕๔๙

บรรณานิต์ศน์ : นวนิยายขนาดสั้น เล่าเรื่อง
ของกะทิ เด็กหญิงวัย 9 ขวบ ในสังคมชนบท ที่
ดำเนินไปอย่างเรียบง่ายและสงบสุข ซึ่งเป็นชีวิต
ที่คนจำนวนมากในเมืองต่างก็โหยหา แต่กะทิต้อง
ผ่านประสบการณ์สูญเสียครั้งสำคัญที่สุด เมื่อแม่
ต้องจากไปก่อนวัยอันควร กะทิ ผ่านขั้นตอน
ความสุข และทุกข์ ความผูกพันและการพลัด
พราก ถึงกระนั้นกะทิได้เรียนรู้ว่าการสูญเสียไม่
อาจพรากความสุขจากความรักและความผูกพัน
ของแม่กับเธอได้

รวมใจรัก

วันไหนๆ หัวใจก็มีความสุข

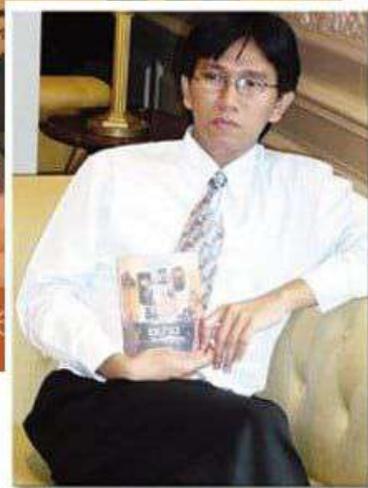
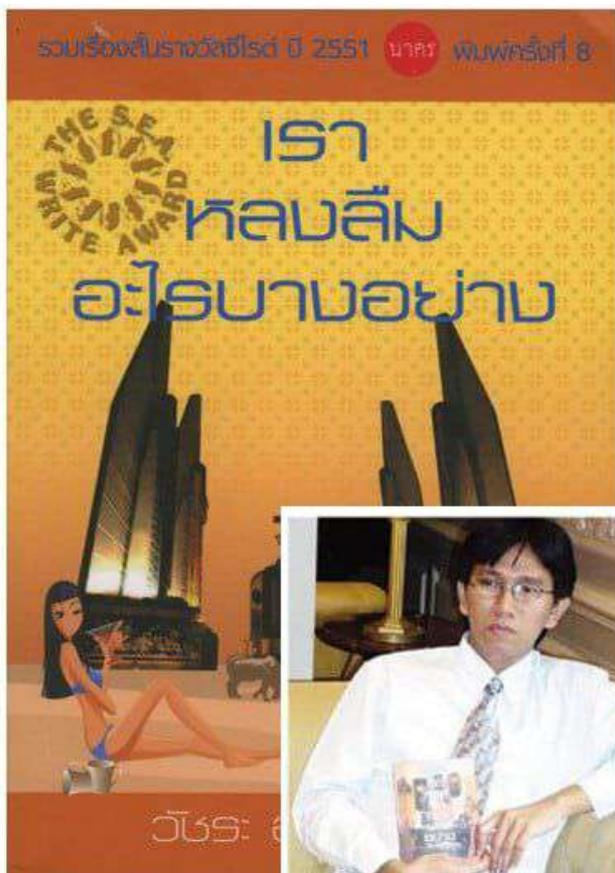

เรื่อง : โลกในดวงตาข้าพเจ้า

ผู้แต่ง : มนตรี ศรียงค์

ปีที่ได้รางวัล : ๒๕๕๐

บรรณานิทัศน์ : เป็นกวีนิพนธ์ที่บันทึกภาพ
ความเคลื่อนไหวในชุมชนเล็ก ๆ ผ่านดวงตา
พิเศษของกวี ด้วยมุมมองเฉพาะตัวที่โดดเด่น
ผสมผสานกับการย้อนรำลึกเรื่องราวเกี่ยวกับ
ผู้คนที่ผ่านมาในชีวิต สามารถทำให้เรื่องที่เป็น
รูปธรรมเหล่านั้น โยงไปสู่ภาพสังคมโดยรวมได้
โดยถ่ายทอดไว้ในบทกวี ที่สรรหาคำ และการ
เรียบเรียงลำดับภาพความคิด ด้วยชั้นเชิงทาง
วรรณศิลป์

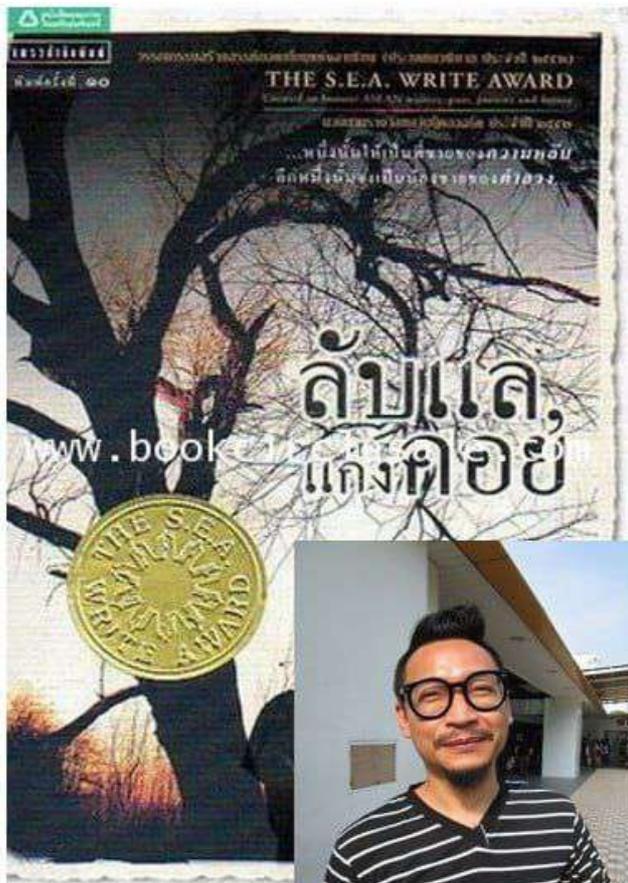

เรื่อง : เราหลงลิ้มอะไรบางอย่าง

ผู้แต่ง : วิชระ สัจจะสารสิน

ปีที่ได้รางวัล : ๒๕๕๓

บรรณานิทัศน์ : กล่าวถึงความเปลี่ยนแปลงของสังคม และบ้านเมืองที่ทันสมัย เน้นความเปลี่ยนแปลงทางความรู้สึกของผู้คนในชนบทและเมือง ที่ถูกกลายกลืนด้วยความเจริญของสังคมเมือง จากละเมียดละไม สู่ความหยาบกระด้าง และในที่สุดความรู้สึกแบบสังคมเมืองก็ครอบคลุมสภาพจิตใจของชนบทไว้ได้อย่างสิ้นเชิง โดดเด่นด้วยกลวิธีเล่าเรื่องเฉพาะตน คือ ตั้งคำถามกับปัญหาลักษณะปัญหาชน นำเสนอเชิงเปรียบเทียบ เว้นการสรุปโดยให้อ่านขบคิดต่อคำถามเหล่านั้นเอาเอง

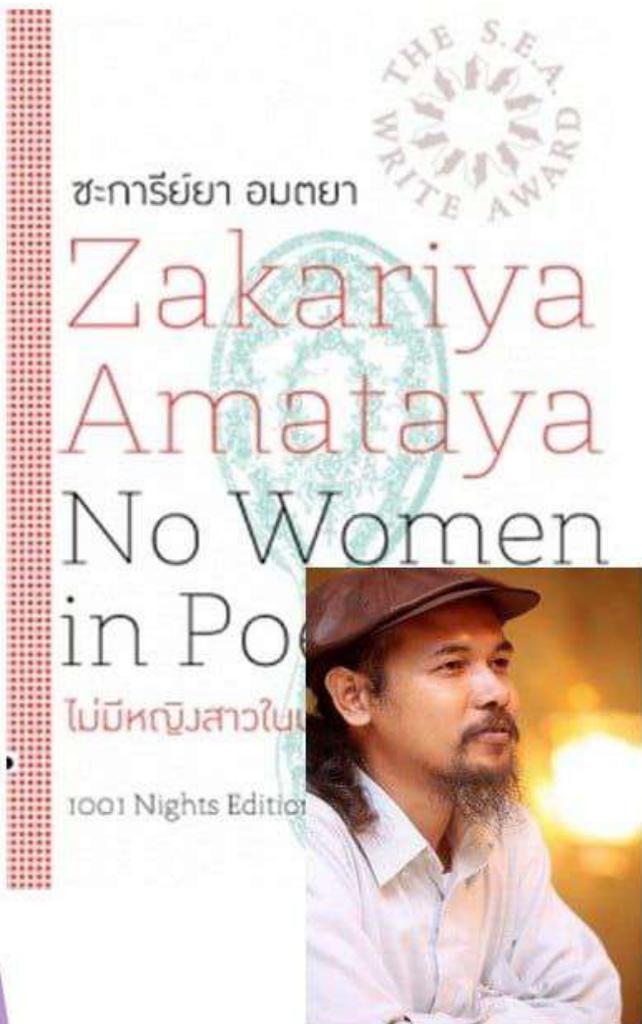

เรื่อง : ลับแลแก่งค้อย

ผู้แต่ง : อุทิศ เหมะมูล

ปีที่ได้รางวัล : ๒๕๕๒

บรรณานิทัศน์ : เรื่องราวที่ซับซ้อนในตัวตนของลับแล วงศ์จูเจือ เด็กหนุ่ม ้วยคะนอง ซึ่งมีพฤติกรรมต่อต้านพ่อแม่ ทั้งยังมีพฤติกรรมแปลกประหลาด ลับแลจึงถูกนำตัวไปรักษายังวัดป่าแห่งหนึ่ง ลับแลอยู่ในความดูแลของท่านเจ้าอาวาสซึ่งมักจะให้ลับแลระบายความในใจเล่าประวัติความเป็นมาของตน และครอบครัวหลังทำวัตรเย็นในทุกๆ วัน ซึ่งเป็นบทสรุปและจุดหักเหของเรื่องราวต่าง ๆ ผู้ประพันธ์พื้นเพเดิมเป็นคนแก่งค้อย ทำให้บรรยายรากเหง้าชาติพันธุ์ลักษณะภายในชุมชนในท้องถิ่น ได้อย่างถึงแก่นแท้ยิ่งนัก

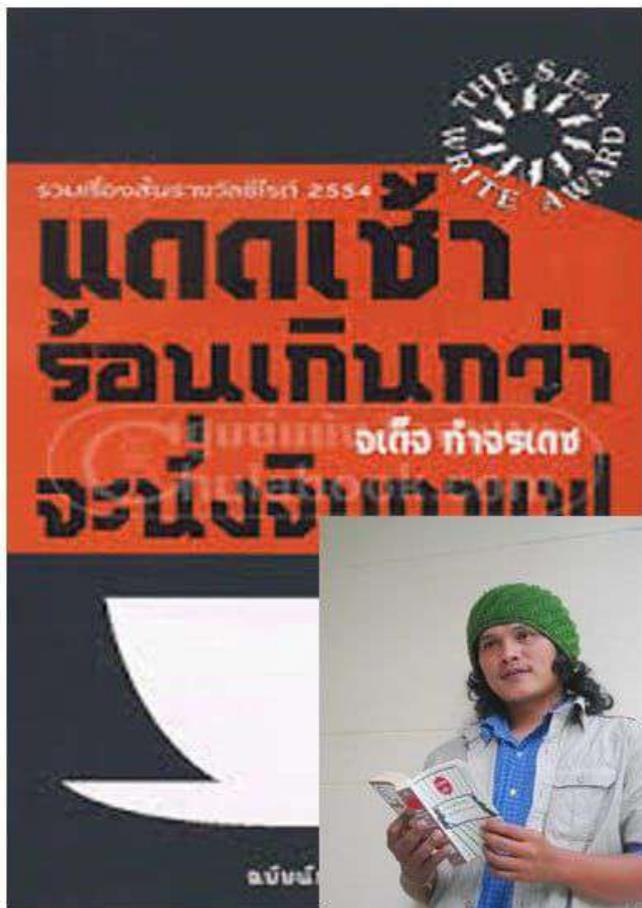

เรื่อง : ไม่มีหญิงสาวในบทกวี

ผู้แต่ง : ชะการีย์ยา อมตยา

ปีที่ได้รางวัล : ๒๕๕๓

บรรณานิทัศน์ : กวีนิพนธ์ ที่มีแนวความคิดเพื่อการดำรงอยู่ และดำเนินชีวิตอย่างสันติสุข ผสมผสาน วรรณศิลป์ ปรัชญา และศิลปะ เข้าด้วยกันอย่างกลมกลืน เนื้อหาหลากหลายมิติ ตั้งแต่ปัจเจกบุคคล จนถึงระดับสังคม ไม่ผูกติดกับยุคสมัย ไม่มีพรมแดน ข้ามมิติเวลา และมิติพื้นที่ มีความลุ่มลึก กระตุ้นให้เกิดจินตนาการ ขบคิดและคิดต่อ โดยแต่งด้วยกลอนเปล่า เป็นคำประพันธ์ที่ไร้ฉันทลักษณ์ ให้ผู้อ่านได้เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน ในขณะที่กำลังอ่านบทกวี

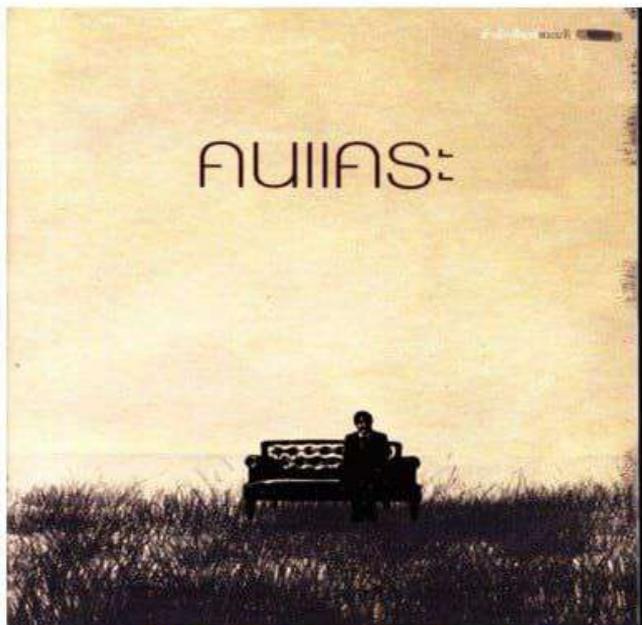

เรื่อง : แดดเช้า ร้อนเกินกว่าจะจิบกาแฟ

ผู้แต่ง : จเด็จ กำจรเดช

ปีที่ได้รางวัล : ๒๕๕๔

บรรณานิตยศาสตร์ : รวมเรื่องสั้นที่ให้เรามองเห็นสิ่งต่างๆ รอบตัวด้วยดวงตาที่เปลี่ยนไป เรื่องสั้นที่ดูหนักหน่วงมีมิติที่ซับซ้อน มีมุมมองที่แปลกแต่มีความหมายอันน่าพิศวง เน้นเล่าเรื่องอย่างมีชั้นเชิงอย่างอ่อนเื่องน ซ่อนปม อย่างมีศิลปะ จัดวางจังหวะถ้อยคำ และข้อความ ที่มีลีลา เชิงอุปมาอุปไมย ลักษณะ ประชด ประชัน ยั่วล้อ เล่นกับความขำขุดของสังคม และปรัชญาที่แฝงอยู่ รายละเอียดของอารมณ์มนุษย์ ภายหลังเผชิญความโศกเศร้าและหายนะ เผชิญชะตากรรมที่เกิดจากน้ำมือมนุษย์ กระตุ้นให้คิดตาม

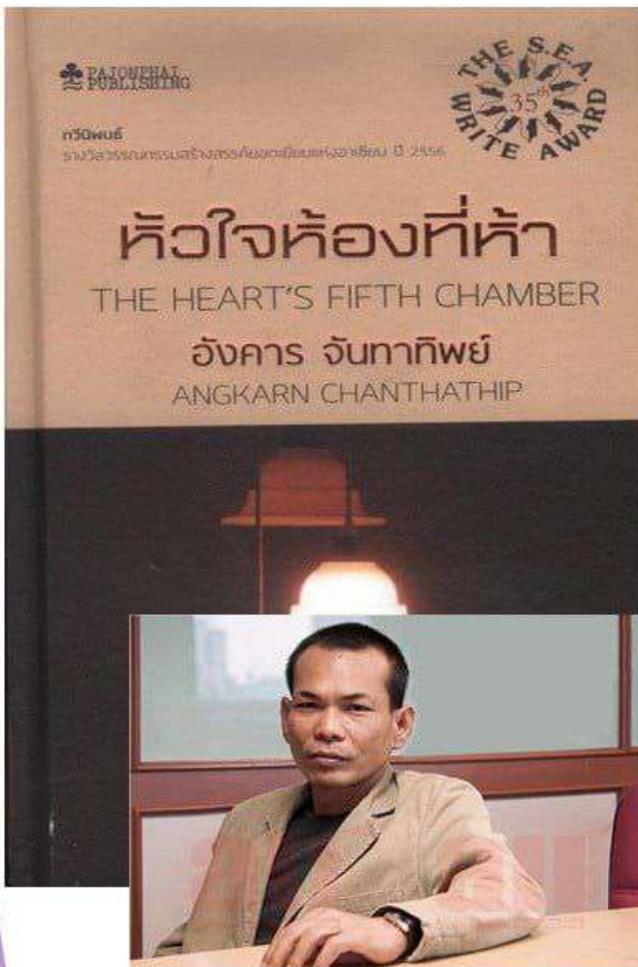

เรื่อง : คนแคระ

ผู้แต่ง : วิภาส ศรีทอง

ปีที่ได้รางวัล : ๒๕๕๕

บรรณานิต์ศน์ : นวนิยายที่นำเสนอเรื่องราวแห่งโลกปัจจุบัน ขับเคลื่อนด้วยความไร้เหตุผล มีแต่เพียงจิตใจสำนึกที่เป็นแรงผลักดัน เสนอปัญหาสัมพันธ์ภาพระหว่างมนุษย์ สะท้อนให้เห็นถึงการขาดความตระหนักถึงคุณค่าของความเป็นมนุษย์ หมกหมุ่นอยู่กับปัญหาของตนเอง สิ่งที่มนุษย์กระทำต่อกันปราศจากคำอธิบาย ไม่มีศีลธรรมจรรยาใด ๆ หาทางสร้างความชอบธรรมให้กับการกระทำของตน

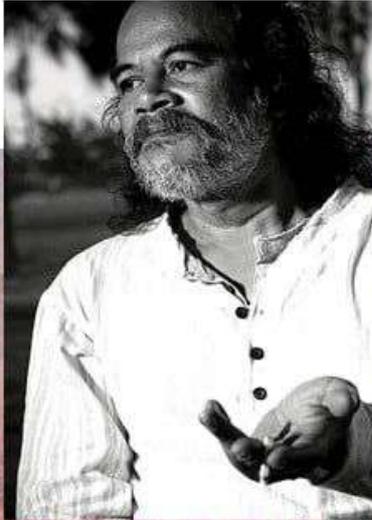

เรื่อง : หัวใจห้องที่ห้า

ผู้แต่ง : อังคาร จันทาทิพย์

ปีที่ได้รางวัล : ๒๕๕๖

บรรณานิตยสาร : นำเสนอเรื่องเล่าโดยจำลอง
วิวัฒนาการของมนุษย์ ตั้งแต่ยุคโบราณก่อน
ประวัติศาสตร์ การตั้งชุมชนถึงสังคมร่วมสมัย
โดยเฉพาะอย่างยิ่งสังคมเมือง ซึ่งประกอบไปด้วย
คนไร่บ้าน คนพลัดถิ่น คนกลุ่มน้อย โดย
เชื่อมโยงเรื่องเล่าในอดีตกับวิถีชีวิตในปัจจุบัน ซึ่ง
ล้วนระทมทุกข์ นำเสนอการปะทะสังสรรค์
ท่ามกลางความหลากหลายทางวัฒนธรรม

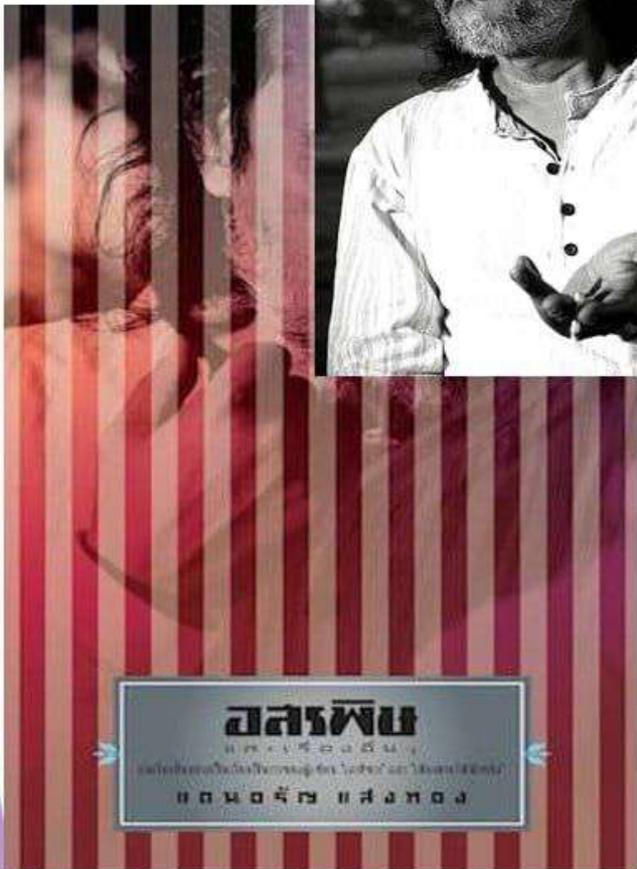

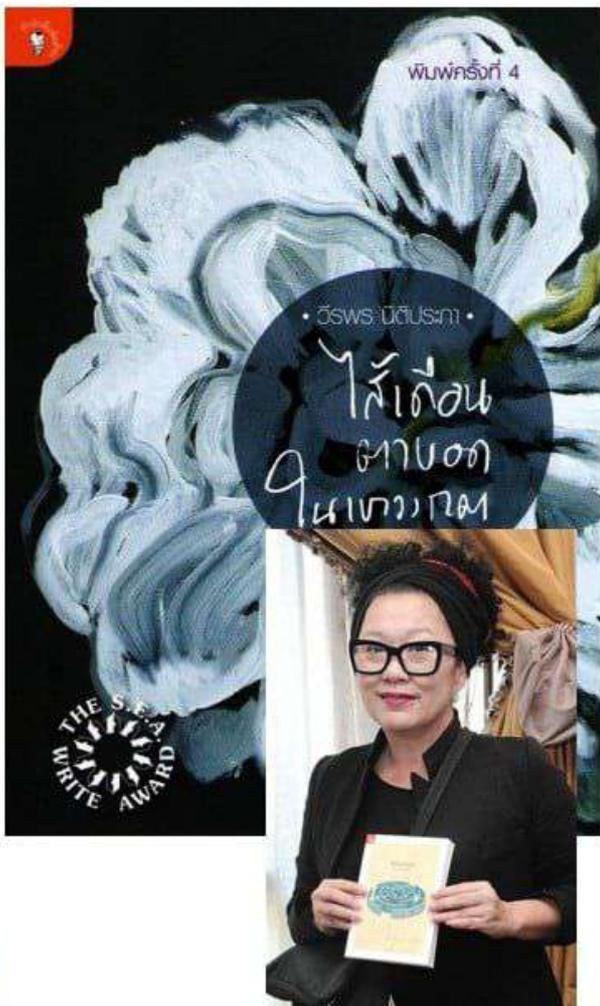
เรื่อง : อสรพิษ

ผู้แต่ง : แดนอรัญ แสงทอง

ปีที่ได้รางวัล : ๒๕๕๗

บรรณานิตยสาร : รวมเรื่องสั้น 12 เรื่อง เสนอ
การต่อสู้ในสองระดับ ทั้งการต่อสู้ภายในจิตใจ
มนุษย์กับกิเลสต่างๆ และการต่อสู้กับความคิด
ความเชื่อที่ครอบงำสังคม ผ่านมุมมองน้ำเสียง
สำเนียงภาษาที่แตกต่าง และรูปแบบการเล่า
เรื่องอย่างหลากหลาย เช่น วรรณกรรมแนว
พาฝัน วรรณกรรมสยองขวัญ เป็นต้น ทำให้
ผู้อ่านครุ่นคิด ถึงอำนาจของชะตากรรมและ
ความยิ่งใหญ่แห่งพลังศรัทธา

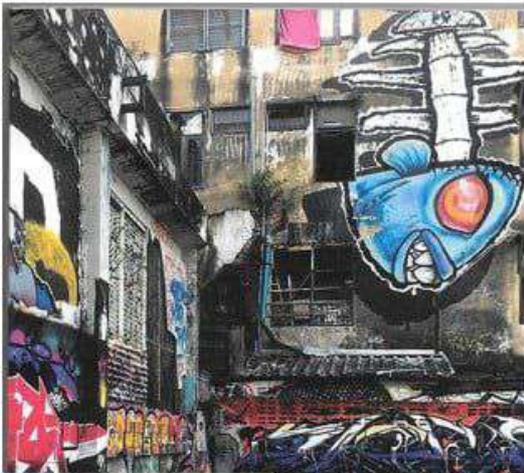

เรื่อง : ไล่เดือนตาบอดในเขาวงกต

ผู้แต่ง : วีรพร นิติประภา

ปีที่ได้รางวัล : ๒๕๕๘

บรรณานิตยศาสตร์ : นวนิยายที่แสดงสัญลักษณ์ตลอดทั้งเรื่อง ฉาบซ้อนด้วยเรื่องของรักสามเส้า ปรุงรสด้วยเสน่ห์ร้ายละเอียดของความร่วมสมัย ผ่านบุคลิก รสนิยม การดำเนินชีวิตของตัวละคร ใช้ภาษาถิ่นไหล วรรณศิลป์ที่สวยงาม สะท้อนการอยู่กับความรักที่ผิดหวัง กำพร้า แสวงหา ความจำเสื่อม บ้าอยู่กับการหลงกลวงตัวเองและคนอื่น เพื่อรอให้จุดจบมาถึงในวันหนึ่ง

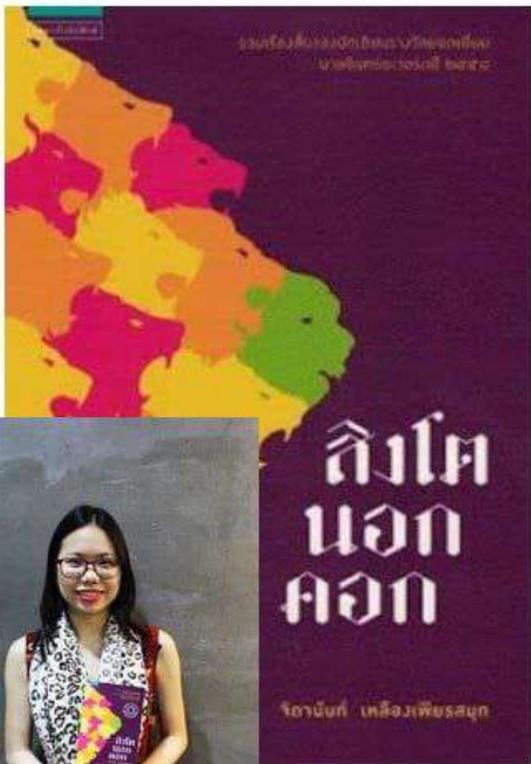

เรื่อง : นครคนนอก

ผู้แต่ง : พลัง เพียงพรุพท์

ปีที่ได้รางวัล : ๒๕๕๙

บรรณานิตยสาร : กวีนิพนธ์ กล่าวถึงภาพเมืองที่มีการปะทะสังสรรค์ ระหว่างผู้คนกับกระแสคลื่นโซเชียล เปลี่ยนถ่ายจากวัฒนธรรมเก่าไปสู่วัฒนธรรมใหม่อย่างฉับพลัน แสดงวิถี ทักษะของผู้คนต่อสังคมไทยที่เปลี่ยนแปลง แสดงถึงความไม่เป็นธรรมทางการเมืองในบางประการในทางกลับ..กันยังคงชีวิตของคนบางกลุ่มที่ยังคงดำเนินชีวิตอย่างเป็นสุข โดยไม่เกี่ยวข้องกับโซเชียลเน็ตเวิร์ก ที่กำลังถาโถมเข้าสู่สังคม

เรื่อง : สิงโตนอกคอก

ผู้แต่ง : จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท

ปีที่ได้รางวัล : ๒๕๖๐

บรรณานิตยสาร : รวมเรื่องสั้น ประกอบด้วย
เรื่องสั้นจำนวน ๑ เรื่อง มีเนื้อหาหลากหลาย
ที่ตั้งคำถามและวิพากษ์ ความเป็นมนุษย์
อำนาจนิยม มายาคติของความรู้และความเชื่อใน
สังคม ท้าทายความคิดของผู้อ่าน ทำให้ย้อนกลับมา
ใคร่ครวญถึงสังคมที่เราอยู่
ในปัจจุบัน ตั้งแต่ระดับครอบครัว ชุมชน
ประเทศชาติและสังคมโลก

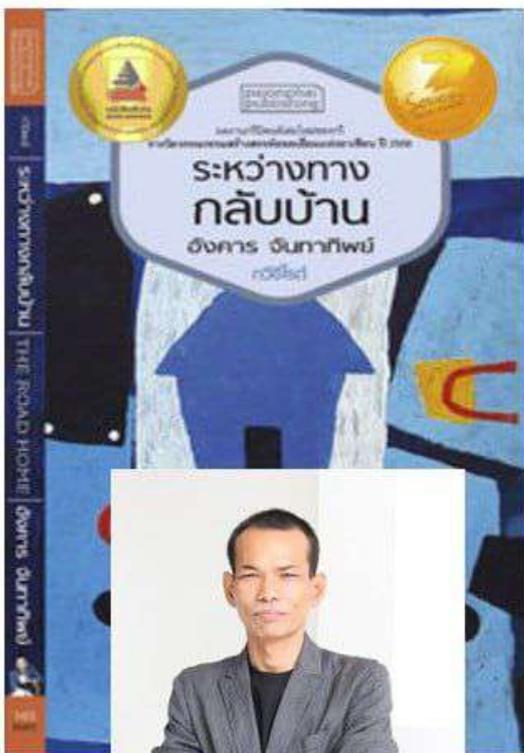

เรื่อง : พุทธศักราชอัสดง กับความทรงจำ
ของแมวกุหลาบดำ

ผู้แต่ง : วีระพร นิธิประภา

ปีที่ได้รางวัล : ๒๕๖๓

บรรณานิตยสาร : “พุทธศักราชอัสดงกับความทรงจำของทรงจำของแมวกุหลาบดำ” โดยวีระพร นิธิประภา นำเสนอเรื่องราวของครอบครัวชาวจีนโพ้นทะเล ด้วยมุมมองใหม่ การต่อสู้ดิ้นรนของชีวิตในแต่ละรุ่น ของครอบครัวใหญ่ เล่าคู่ขนานกับเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงทางการเมืองและสังคมทั้งของไทยและจีน นวนิยายเรื่องนี้โดดเด่นในการใช้ความทรงจำ ประวัติศาสตร์ความรู้สึกส่วนบุคคล ซึ่งกลายเป็นความทรงจำร่วมของสังคม

เรื่อง : ระหว่างทางกลับบ้าน

ผู้แต่ง : อังคาร จันทาทิพย์

ปีที่ได้รางวัล : ๒๕๖๒

บรรณานิต์ศน์ : กวีนิพนธ์ที่นำเสนอมิติใหม่ของ
ความหมายคำว่า “บ้าน” / ”การเดินทางกลับ
บ้าน” ทั้งด้านรูปธรรม และนามธรรม
ทั้งในระดับปัจเจกบุคคล ในระดับสากลบ้าน
ในเมือง บ้านในชนบท บ้านในอดีตและบ้านใน
ปัจจุบัน บ้านจึงมีความหมายที่ไม่ได้ขึ้นอยู่กับ
พื้นที่ หากแต่เป็นความรักและความผูกพัน ช่วย
หลอมรวมจิตวิญญาณของมนุษย์และวิพากษ์
ปัญหาสังคม การเมือง สงคราม ความ
ขัดแย้ง และความเชื่อ